

CUPRINS

I. Prezentarea Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție ...	3
1. Aspecte generale ...	3
2. Date privind activitatea Secției penale ...	4
II. Disfuncții identificate în activitatea Secției penale și soluții propuse pentru remedierea acestora ...	7
1.A. Incompatibilitățile generate, în principal, de situațiile reglementate în dispozițiile art. 64 alin. (4) Cod procedură penală ...	7
1.B. Soluții propuse ...	8
2.A. Disfuncții ce decurg din lipsa resurselor materiale ...	9
2.B. Soluții propuse ...	11
3.A. Disfuncții generate de insuficiența resurselor umane ...	12
3.B. Soluții propuse ...	14
4.A. Disfuncții generate de repartizarea neechilibrată a cauzelor ...	15
4.B. Soluții propuse ...	15
III. Propuneri pentru îmbunătățirea activității manageriale a Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție ...	16
1. Evaluarea posibilităților de eficientizare a activității instanței ...	16
2. Definierea obiectivelor ...	18
2.A. Creșterea calității actului de justiție ...	22
2.B. Independență. Imparțialitate. Integritate ...	25
2.C. Transparență. Credibilitate. Accesibilitate ...	26
2.D. Unificarea practicii judiciare ...	28
IV. Compatibilitatea planului managerial cu cel al Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție ...	30
V. Anexe ...	32

I. Prezentarea Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție

1. Aspecte generale

În dispozițiile art. 126 alin. (1) din Constituție se statuează că *justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte instanțe judecătorești*, principiu prevăzut expres și în art. 1 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu modificările ulterioare. Deci, Înalta Curte, alături de celelalte instanțe, realizează justiția în România, fiind instanța supremă în ierarhia stabilită prin Legea de organizare.

Totodată, potrivit aceluiași acte normative, Înalta Curte de Casație și Justiție are rolul de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

Conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție se exercită de președinte, 2 vicepreședinți și colegiul de conducere. Președintele reprezintă Înalta Curte de Casație și Justiție în relațiile interne și internaționale. Președintele, vicepreședinții și câte 2 judecători de la fiecare secție, aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a judecătorilor, constituie Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Când se dezbate probleme economico-financiare și administrative, la ședințele colegiului de conducere participă managerul economic al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care are vot consultativ. La ședințele colegiului de conducere pot participa și președinții de secții.

În realizarea competențelor sale, Înalta Curte de Casație și Justiție este organizată în 4 secții – Secția I civilă, Secția a II-a civilă, Secția penală, Secția de contencios administrativ și fiscal, cu competență proprie, fiecare dintre acestea fiind condusă de câte un președinte de secție, și Secții Unite.

În cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție funcționează Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și completurile de 5 judecători.

Completele de 5 judecători judecă apelurile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, judecă recursurile în casație împotriva hotărârilor pronunțate în apel de completele de 5 judecători după admiterea în principiu, soluționează contestațiile împotriva încheierilor pronunțate în cursul judecății în primă instanță de Secția penală a

Înaltei Curți de Casație și Justiție, soluționează cauzele în materie disciplinară potrivit legii și alte cauze date în competența lor prin lege.

Înalta Curte de Casație și Justiție se constituie în Secții Unite pentru soluționarea, în condițiile legii, a sesizărilor privind schimbarea jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție. Astfel, dacă o secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție consideră că este necesar să revină asupra propriei jurisprudențe, întrerupe judecata și sesizează Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, care judecă cu citarea părților din dosarul a cărui judecată a fost întreruptă. După ce Secțiile Unite s-au pronunțat asupra sesizării privind schimbarea jurisprudenței, judecata continuă.

Totodată, Înalta Curte de Casație și Justiție se constituie în Secții Unite pentru sesizarea Curții Constituționale pentru controlul constituționalității legilor înainte de promulgare.

La sfârșitul fiecărui an, Înalta Curte de Casație și Justiție, în Secții Unite, stabilește cazurile în care este necesară îmbunătățirea legislației și le comunică ministrului justiției.

Potrivit legii de organizare, Secția penală a Înaltei Curți judecă cauzele și soluționează cererile date în competența sa, după cum vom arăta în secțiunea următoare.

2. Date privind activitatea Secției penale

Competența Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție

Potrivit art. 22 din Legea nr. 304/2004, Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție judecă:

- *în primă instanță*, procesele și cererile date prin lege în competența de primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- *apelurile* împotriva hotărârilor penale pronunțate în primă instanță de curțile de apel și de Curtea Militară de Apel;
- *contestatiile* împotriva hotărârilor penale pronunțate în primă instanță de curțile de apel, de Curtea Militară de Apel și de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- *apelurile* declarate împotriva hotărârilor nedefinitive sau a actelor judecătorești, de orice natură, care nu pot fi atacate pe nicio altă cale, iar cursul judecății a fost întrerupt în fața curților de apel;
- *recursurile în casație* împotriva hotărârilor definitive, în condițiile prevăzute de lege;
- *sesizările în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile* pentru dezlegarea unei probleme de drept.

Totodată, Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în raport cu competența sa, soluționează: *cererile de strămutare*, pentru motivele prevăzute în codurile de procedură; *conflictele de competență*, în cazurile prevăzute de lege; *orice alte cereri* prevăzute de lege.

Potrivit Codului de procedură penală (art. 40), Înalta Curte de Casație și Justiție *judecă în primă instanță* infracțiunile de înaltă trădare, infracțiunile săvârșite de senatori, deputați și membri din România în Parlamentul European, de membrii Guvernului, de judecătorii Curții Constituționale, de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și de procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Volumul de activitate

În anul 2017, volumul general de activitate al Înaltei Curți de Casație și Justiție a înregistrat o creștere față de nivelul anului 2016.

Astfel, dacă în anul 2016 pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție s-au înregistrat **23.071 cauze**, din care **14.753 cauze intrate**, în anul 2017 s-au înregistrat pe rol **24.536 cauze**, din care **14.337 cauze intrate**.

S-a constatat, totodată, că în anul 2017 la Înalta Curte de Casație și Justiție s-au soluționat **11.828 cauze**, față de **12.872 cauze** soluționate în anul 2016. La finele anului 2017 se aflau înregistrate pe stoc **12.708 cauze**, cu 2.509 de cauze mai mult decât nivelul stocului înregistrat la sfârșitul anului 2016 – **10.199 cauze**.

Pe primele 9 luni ale anului 2018, din datele statistice, se constată o creștere semnificativă a volumului de activitate al instanței supreme. Astfel, în perioada amintită au fost înregistrate **33.522 cauze**, din care **17.144 cauze aflate pe stoc** la începutul anului, iar **16.378 cauze intrate**, fiind **soluționate 12.791 cauze**.

În ceea ce privește *Secția penală a Înaltei Curți*, se constată că, la începutul anului 2017, pe rolul acesteia se aflau **590 cauze**, față de **640 cauze** la începutul anului 2016, scăzând așadar stocul de dosare la începutul anului. În cursul anului 2017, au fost înregistrate **2.991 cauze**, față de **3.956 de dosare intrate** în anul 2016, totalul cauzelor aflate pe rol în cursul anului 2017 fiind **de 3.591**, față de **4.596** în anul 2016.

În primele 9 luni ale anului 2018, se constată că au fost înregistrate pe rolul Secției penale **4.082 cauze**, **2.069 cauze** reprezentând stocul inițial, iar **2.013 cauze intrate**. Din totalul de **4.082 cauze** înregistrate în perioada de referință, au fost soluționate **2.346 cauze**. Se poate considera așadar că numărul cauzelor nou intrate se păstrează în tendințele de anul trecut.

La **completele de 5 judecători** (compuse din judecătorii Secției penale) în anul 2017 s-au înregistrat **792 cauze**, din care 207 aflate pe stoc din anul anterior, iar 585 intrate în acel an. În primele 9 luni ale anului 2018, au fost înregistrate **544 cauze**, din care 229 aflate pe stoc, iar 315 intrate în anul 2018. Așadar, și în ceea ce privește aceste complete, numărul cauzelor intrate în anul în curs se păstrează în parametrii din anul anterior.

Resursele umane

Din totalul de **34 de posturi de judecător** alocate Secției penale, inițial, în perioada 1 ianuarie - 26 martie 2017, și-au desfășurat activitatea **28 de judecători**, pentru ca, începând cu data de 27 martie 2017, numărul acestora să scadă la 27, urmare detașării în cadrul Institutului Național al Magistraturii a unui judecător. La data de 1 iulie 2017, numărul judecătorilor care și-au desfășurat activitatea în cadrul secției a ajuns la **29**, prin promovarea a doi judecători, în urma concursului organizat în perioada ianuarie-mai 2017, pentru ca, începând cu data de 17 noiembrie 2017, numărul magistraților să scadă la 28, prin pensionarea unui judecător.

În anul 2018, au mai promovat doi judecători, începând cu 15 aprilie, dar s-a pensionat un judecător, începând cu data de 1 iunie. Totodată, a fost mutat un judecător din cadrul Secției de contencios administrativ și fiscal la Secția penală. Trebuie menționat că prin hotărârea Colegiului de conducere din data 4 septembrie 2018 a fost mutat temporar un post vacant din schema Secției penale în cea a Secției de contencios administrativ și fiscal (Anexa 1). Astfel că în acest moment, există 33 de posturi de judecători, din care sunt ocupate **efectiv 30**.

De subliniat că în anul 2017 au fost trași la sorți, pentru a compune cele două completuri de 5 judecători din materie penală (P1 și P2), un număr de 18 judecători, 8 titulari și 10 supleanți, iar în anul 2018 situația a fost identică. Mai este subliniat că o parte dintre judecătorii care au compus completurile de 5 judecători în anul 2017 au continuat să soluționeze cauzele în care se începuse cercetarea judecătorească în anul anterior, conform hotărârii Colegiului de conducere.

În ce privește **magistrații-asistenți**, din cele 38 de posturi prevăzute în schema de personal a Secției penale la începutul anului 2017, au fost ocupate 33 de posturi, situație care a persistat până la data de 1 iunie 2017, când numărul magistraților asistenți a scăzut la 32, urmare eliberării din funcție prin pensionare a unui magistrat-asistent.

Referitor la **personalul auxiliar de specialitate**, din cele 41 de posturi prevăzute în schema de personal a Secției penale (în care sunt incluse cele 3 posturi de prim-grefier), au fost ocupate 40 de posturi.

De asemenea, în anul 2017, în schema de personal a Secției penale, au fost prevăzute 2 posturi de aprod și 2 posturi de agent procedural, care au fost ocupate.

Resursele materiale

Secția penală beneficiază de o singură sala de judecată, unele ședințe având loc, conform unei planificări lunare, în Sala Secțiilor Unite sau în sălile celorlalte secții. Birourile alocate judecătorilor acestei secții sunt în număr de 11 (10 la etajul 2, iar unul la etajul 5, al clădirii), în acestea desfășurându-și activitatea câte 2-4 judecători.

Magistrații-asistenți și personalul auxiliar își desfășoară activitatea în birouri situate la etajul 2 sau 5 al clădirii, cu excepția arhivei și registraturii care se află la parter.

Încărcătura pe judecător

În anul 2017, judecătorii Secției penale au participat în **926 ședințe de apeluri/contestații** și în **675 ședințe de fonduri**, ceea ce înseamnă o medie de 55 de ședințe pe an pentru fiecare judecător. În primele 9 luni ale anului 2018, judecătorii secției au participat la **665 ședințe de apeluri/contestații** și în **357 ședințe de fond**, ceea ce înseamnă o medie de 34 de ședințe.

Ca număr de dosare, în anul 2017, încărcătura medie pe judecător a fost de **230**, iar în primele 9 luni ale anului 2018, încărcătura medie pe judecător a fost de **155**.

II. Disfuncții identificate în activitatea Secției penale și soluții propuse pentru remedierea acestora

1.A. Incompatibilitățile generate, în principal, de situațiile reglementate în dispozițiile art. 64 alin. (4) Cod procedură penală

Potrivit dispozițiilor art. 64 alin. (4) Cod procedură penală, judecătorul de drepturi și libertăți nu poate participa, în aceeași cauză, la procedura de cameră preliminară, la judecata în fond sau în căile de atac.

Având în vedere faptul că toți judecătorii Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt atât judecători de drepturi și libertăți, cât și judecători de cameră preliminară sau care participă la ședințele de judecată în fond în complet de trei judecători potrivit art. 31 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 304/2004, există

riscul major ca unii dintre judecătorii din completul care va judeca în fond cauza să devină incompatibili. În această situație, judecătorul/judecătorii din planificarea de permanență care vor soluționa aceste incidente procedurale (declarațiile de abținere) și care alcătuiesc în mod obișnuit complet de judecată cu alți judecători, vor intra în plus în ședințe pentru soluționare respectivului dosar, care de cele mai multe ori se întinde pe o durată de 1-2 ani.

Un pas pentru îndepărtarea acestei probleme s-a făcut prin împărțirea judecătorilor în două grupe (G1 și G2), cu un număr aproximativ egal de judecători, așa încât dispunerea unei măsuri procesuale de competența judecătorului de drepturi și libertăți de către un judecător dintr-o grupă va face ca celelalte cereri/sesizări din faza de urmărire penală, ce sunt în competența judecătorului de drepturi și libertăți, să fie soluționate de judecători ce fac parte din aceeași grupă. În momentul în care urmărirea penală a fost terminată, iar instanța a fost sesizată prin rechizitoriu sau acord de recunoaștere a vinovăției, cauza va fi repartizată aleatoriu între judecătorii ce aparțin celeilalte grupe.

Apreciez această măsură ca fiind aptă să conducă la evitarea unor stări de incompatibilitate despre care aminteam mai sus, dar numai dacă aceste grupe de judecători sunt stabile, iar regulile de repartizare se păstrează întotdeauna. Spun acest lucru deoarece, în practica Secției penale, aceste reguli nu se păstrează în perioada vacanței judecătorești sau în zilele libere (sărbători legale), când se constituie complete speciale, compuse din judecătorii Secției penale, indiferent de grupa din care fac parte. Procedând astfel, există posibilitatea ca într-o cauză în care s-au dispus măsuri ca judecător de drepturi și libertăți de către judecători ce aparțin unei grupe să se dispună ulterior, în perioadele menționate, alte măsuri în faza de urmărire penală de către judecători ce aparțin celeilalte grupe, fapt ce creează riscul apariției unor situații de incompatibilitate la momentul sesizării instanței prin rechizitoriu sau acord de recunoaștere a vinovăției.

Aceeași este situația și cu privire la cauzele care se soluționează în primă instanță de curțile de apel, în aceeași materie, și care ajung să fie soluționate ulterior, în calea de atac a apelului de Înalta Curte de Casație și Justiție.

1.B. Soluții propuse

În principiu, pentru a se evita apariția unor astfel de situații de incompatibilitate, trebuie să fie respectată regula stabilită cu privire la toate dosarele, indiferent de perioada în care este sesizată instanța, adică și perioada în care cauzele se soluționează de către completele speciale ce funcționează în perioadele amintite.

Astfel, în aceste perioade, se impune constituirea completelor speciale alcătuite din judecători ce fac parte din aceeași grupă, dar și a unor complete de permanență compuse din judecători din cealaltă grupă, acestea din urmă având a

judeca numai cauzele în care s-au dispus măsuri în faza de urmărire penală de către judecători din aceeași grupă.

2.A. Disfuncții ce decurg din lipsa resurselor materiale

Este deja de notorietate faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție își desfășoară activitatea într-un sediu inadecvat din punct de vedere al spațiului și al dotărilor.

Birourile personalului

Astfel, toate categoriile de personal își desfășoară activitatea în birouri improprii pentru specificul activității judecătorilor Înaltei Curți, magistraților-asistenți și grefierilor.

Judecătorii instanței supreme trebuie să beneficieze de birouri individuale și suficient de spațioase având în vedere importanța muncii desfășurate, dar și volumul dosarelor pe care le instrumentează. Repartizarea mai multor judecători (2-4) în același birou creează dificultăți în desfășurarea activității în condiții normale și conform unor standarde de înaltă calitate. Aceasta se datorează faptului că, pregătirea ședinței de judecată de către judecători, presupune studierea dosarelor ce le-au fost repartizate spre soluționare, ceea ce impune ca aceștia să nu fie întrerupți de alte persoane care își desfășoară activitatea în același birou. De asemenea, presupune manipularea dosarelor, precum și alte operațiuni, care impun păstrarea unei permanente legături cu magistratul-asistent și grefierul de ședință.

Arhiva și registratura

Spațiile destinate arhivei și registraturii sunt inadecvate, față de volumul mare de dosare, de cele mai multe ori de ordinul zecilor sau sutelor de volume, pentru o singură cauză. În multe situații, dosarele sunt depozitate în locuri improprii, pe holurile instanței, fie la parterul clădirii, fie la etajele superioare, la care își au birourile judecătorii, magistrații-asistenți sau grefierii. Depozitarea dosarelor în această modalitate creează un mare risc în ceea ce privește asigurarea integrității acestora, existând posibilitatea deteriorării sau chiar a dispariției lor.

Sălile de judecată

Sălile de judecată sunt, de asemenea, inadecvate față de numărul cauzelor aflate pe rolul unei ședințe de judecată și de complexitatea acestora, date de numărul mare de persoane implicate, respectiv părți, avocații acestora, și subiecții procesuali care participă la ședințele de judecată.

Astfel, în sala de judecată a Secției penale, în mod frecvent persoanele chemate la fața instanței așteaptă în holul principal al clădirii, întrucât nu au loc înăuntrul acesteia. Chiar și în această situație, nu de puține ori, în unele cauze, nu au putut

intra în sala de judecată toate persoanele chemate la un termen, creându-se o aglomerare de persoane în sala de judecată.

Cu toate măsurile care se pot dispune pentru optimizare desfășurării ședinței de judecată (îndepărtarea din sală a persoanelor din alte cauze ori stabilirea unor ședințe speciale pentru astfel de cauze), aceasta se realizează cu greutate, datorită împiedicării participării efective a tuturor persoanelor, prin exercitarea drepturilor procesuale – formularea de apărări, cereri, ridicare de excepții, adresarea de întrebări persoanelor audiate, etc.

O altă dificultate constatată în desfășurarea ședințelor de judecată este dată de lipsa unei instalații audio care să permită persoanelor care nu se află în sala de judecată să audă când se face apelul nominal în cauzele strigate.

Tot în legătură cu dotările sălilor de judecată, am constatat că este o reală nevoie să se achiziționeze instalații care să permită audierea persoanelor prin videoconferință. Cauzele în care este necesară această procedură s-au înmulțit având în vedere modificarea dispozițiilor art. 364 alin. (1) și (4) Cod procedură penală prin OUG nr. 18/2016, care permit inculpatului aflat în stare de deținere să participe la judecată prin videoconferință. În acest moment, numai sala Secțiilor Unite beneficiază de o astfel de instalație, fapt ce creează realmente o problemă în desfășurarea ședințelor de judecată, fiind necesar să programezi ședința de judecată doar la acea sală, văzând și disponibilitatea acesteia.

Totodată, trebuie menționat că Secția penală a Înaltei Curți beneficiază de o singură sală de judecată, ceea ce nu satisface necesitățile acesteia, din punctul de vedere al planificării ședințelor de judecată.

Astfel, într-o zi se desfășoară mai multe ședințe de judecată în aceeași sală de judecată, de regulă cele în care sunt planificați cei trei judecători din completul ”de bază” din acea zi, respectiv de completurile *de fond*, *de apel*, *de contestații* (compuse din *doi* sau *trei judecători*, după caz), *de recursuri* (împotriva încheierilor prin care s-a respins cererile de sesizare a Curții Constituționale de către curțile de apel), *recursuri în casație* sau ca *judecători de filtru*, în cazul recursurilor în casație. Unele dintre aceste cauze se judecă în ședință publică, altele în cameră de consiliu.

Mai trebuie spus că în cauzele de fond, în care Înalta Curte a fost sesizată prin rechizitoriu, judecătorul de cameră preliminară căruia i-a fost repartizată aleatoriu cauza stabilește temenele pentru desfășurarea procedurii de cameră preliminară, de regulă, în ședințe separate. Totodată, în aceste cauze, după parcurgerea procedurii de cameră preliminară, completul format din trei judecători (cel care a fost judecător de cameră preliminară plus cei doi judecători

cu care formează complet în mod obișnuit) va proceda la judecarea respectivei cauze în ședințe separate de cele în care se desfășoară ședințele obișnuite. Tot în legătură cu aceste cauze, mai trebuie spus că sunt într-un număr considerabil (în anul 2016 – 56 cauze aflate pe rol, anul 2017 – 58 cauze aflate pe rol) și necesită administrarea unui probatoriu complex, ceea ce presupune stabilirea unui calendar de soluționare, care depășește în medie un an calendaristic.

Specificul activității Secției penale, impune deci ca aceasta să aibă la dispoziție cel puțin *trei săli de judecată* pentru desfășurarea în condiții optime a ședințelor de judecată, respectiv *o sală pentru desfășurarea ședințelor publice* obișnuite/regulate [fond – fără rechizitorii, apel, contestații – mai puțin cele privitoare la măsurile preventive, care se desfășoară în ședințe de cameră de consiliu – art. 203 alin. (5) Cod procedură penală, recurs, recurs în casație], o sală pentru desfășurarea ședințelor din cameră de consiliu și o sală pentru soluționarea cauzelor de fond, în care Înalta Curte a fost sesizată prin rechizitoriu. În acest moment, toate aceste ședințe se desfășoară în sala de judecată a Secției penale și în una sau două săli "împrumutate" de la celelalte secții, precum și în sala Secțiilor Unite ale Înaltei Curți, atunci când acestea sunt libere. Neavând însă posibilitatea de a previziona disponibilitatea acestor din urmă săli de judecată pe mai mult de o lună sau două, nici nu se poate realiza o planificare certă a tuturor ședințelor de judecată pe o perioadă mai lungă de timp și, în consecință, nu se poate stabili cu un anumit grad de certitudine un calendar de soluționare a tuturor cauzelor.

În final, legat de problema sălilor de judecată, reamintesc faptul că judecătorii Secției penale, ca judecători de drepturi și libertăți, dispun cu privire la autorizarea unor măsuri prevăzute în codul de procedură penală (supravegherea tehnică, obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane etc.), prin acte procedurale ce au un caracter confidențial. În acest moment, aceste proceduri se desfășoară într-o cameră foarte mică (mai degrabă o nișă), absolut improprie, care nu îndeplinește cerințele unei camere de consiliu, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală. Spun acest lucru deoarece, având loc o ședință, este necesar să participe la aceasta, pe lângă judecătorul de drepturi și libertăți, magistratul-asistent, greșierul și procurorul, persoane care nu pot intra toate în același timp în această cameră.

2.B. Soluții propuse

Evaluarea exactă a situației spațiilor pentru birouri și arhive care să asigure desfășurarea în condiții optime a activității, ținând seama de circuitul dosarelor în instanța și fluxul de lucrări.

Intensificarea demersurilor la nivel instituțional pentru obținerea unui alt sediu pentru Înalta Curte de Casație și Justiție, ținând seama de nevoile actuale ale

acestei instanțe pentru funcționarea în condiții optime, care să răspundă totodată și necesității de a se asigura solemnitate activităților desfășurate, pe măsura importanței funcției sociale a acestei instanțe în cadrul autorităților statului.

Consider că Înalta Curte de Casație și Justiție trebuie să-și aibă sediul într-o singură clădire, care să cuprindă toate secțiile și compartimentele acesteia. Găsirea unor sedii secundare, pentru desfășurarea anumitor ședințe de judecată, nu constituie o soluție pentru buna desfășurare a activității Secției penale, având în vedere dificultățile ce decurg din transportul dosarelor și a altor lucrări, a personalului, precum și, în unele situații, inadecvarea spațiilor pentru găzduirea ședințelor de judecată (amintesc experiența ședințelor de judecată din sediul Curții Militare de Apel sau din Sala de conferințe a Tribunalului București).

3.A. Disfuncții generate de insuficiența resurselor umane

Judecători

În momentul de față, în cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, se află în schema de personal **32 de posturi de execuție** și unul de președinte de secție. Dintre acestea sunt ocupate efectiv 30 de posturi de execuție, fiind vacante 2 astfel de posturi. Consider că schema de judecători este subdimensionată față de volumul și natura activităților desfășurate de judecătorii Secție penale de la instanța supremă.

Așa cum am arătat în partea introductivă a prezentului proiect, Secția penală a Înaltei Curți judecă, potrivit Codului de procedură penală, cauze în primă instanță (ca instanțe "de fond"), în apel, în contestație, în recurs, în recurs în casație. Cu judecătorii în funcție s-au creat echipe de câte trei, planificați în câte o zi a săptămânii, o dată la două săptămâni (Anexa 2), existând o zi (o zi de luni, la două săptămâni) în care nu funcționează o astfel de echipă, formată din trei judecători, ci din doi judecători. Deși ar fi posibil să fie creată și pentru această zi o echipă de trei judecători, acest lucru nu s-a realizat întrucât un judecător a fost degrevat în continuare de activitățile de judecată din secție prin hotărârea a Colegiului de conducere a Înaltei Curți (Anexa 3). Procedând astfel, nu au putut fi constituite și pentru ziua respectivă complete de judecată formate din trei judecători, complete care soluționează cele mai multe cauze la Înalta Curte, creându-se un vădit dezechilibru între cei doi judecători din această zi și ceilalți care alcătuiesc completele de judecată pentru 9 zile dintr-o lună.

Dacă ar fi ocupată întreaga schema de judecători, adică 33 de judecători care să funcționeze efectiv, s-a putea crea pe lângă cele 10 echipe de câte 3 judecători (una pentru fiecare zi, odată la două săptămâni), încă o echipă ("clonă") într-una din zilele săptămânii, cea în care intră cele mai multe dosare (stabilită pe baza datelor statistice). Procedând în acest mod, ar putea fi folosiți toți judecătorii în

mod egal, chiar dacă ar putea apărea dezechilibre atunci când se folosește la repartizarea dosarelor parametrul ”timp”, în cauzele cu termen scurt pentru soluționare (3, 5, 7 zile). Bineînțeles, aceasta presupune existența unei/unor săli de judecată în plus, așa cum am arătat la punctul vizând resursele materiale.

Pentru a se evita apariția unor astfel de dezechilibre și având în vedere și alte activități desfășurate de judecătorii Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție (participarea în completele de 5 judecători, ca membri titulari sau supleanți, ori ca judecători care autorizează activități în baza Legii nr. 51/1991 privind securitate națională a României), consider că ar trebui majorată schema la cel puțin 40 de judecători. Ar fi de preferat ca aceasta să fie majorată la 44 de judecători, având în vedere că experiența din ultimi ani a demonstrat că este aproape imposibil ca toți judecătorii să fie efectiv în activitate.

Spun acest lucru, deoarece există posibilitatea pensionării intempestive, după împlinirea a 25 de ani de activitate a judecătorilor, precum și a detașării la Consiliul Superior al Magistraturii sau Institutul Național al Magistraturii.

Așadar, consider că prin formarea unor echipe de câte patru judecători pentru fiecare zi a săptămânii (odată la două săptămâni) s-ar putea concepe o repartizare echilibrată a tuturor activităților, putând fi soluționate de către aceștia inclusiv eventualele incidente privind compunerea completelor de judecată din acea zi. În acest mod nu ar mai fi implicați judecători din alte zile, asigurându-se astfel și o stabilitate pe complete și pe zilele de ședințe.

Magistrați-asistenți

În acest moment schema de persona la magistraților-asistenți ai secției penale este de 36, plus funcția de magistrat-asistent șef. Dintre acestea sunt ocupate efectiv 29 de posturi, 7 fiind vacante. Consider că schema de personal în ceea ce privește pe magistrații-asistenți este insuficientă, în condițiile în care se impune și majorarea numărului de judecători. Pentru o bună desfășurare a activităților specifice Secției penale a Înaltei Curți, apreciez că trebuie să existe un magistrat-asistent pentru fiecare judecător și care să efectueze lucrările prevăzute în sarcina sa alături de judecătorul cu care lucrează în mod obișnuit. De asemenea, este necesar să fie ocupate toate posturile vacante, prin organizare concursurilor prevăzute în lege. În perioada 21 septembrie – 21 decembrie 2018 este organizat concursul pentru ocupare a 6 posturi de magistrat-asistent la Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, unul dintre cele șapte posturi devenind vacant după declanșare procedurii de ocupare prin concurs.

Grefieri

În ceea ce privește numărul personalului auxiliar, trebuie să existe cel puțin câte unul pentru fiecare judecător, plus cei care desfășoară și alte activități la

serviciul de arhivă, registratură, executări penale. În acest moment, în cadrul Secției penale sunt 41 posturi de personal auxiliar de specialitate (dintre care 3 de primi-grefier) 2 agenți procedurali și 2 aprozi. Având în vedere că din cele 38 de posturi de execuție din categoria personalului auxiliar de specialitate, unii își desfășoară activitatea și la celelalte compartimente ale secției (citații, arhivă, registratură), numărul acestora este insuficient pentru a repartiza câte un grefier pentru fiecare judecător, ca și grefier de ședință.

În ceea ce privește grefierii de ședință, consider că fiecare trebuie să lucreze cu un judecător, respectiv un magistrat-asistent, inclusiv tehnoredactarea hotărârilor judecătorești, conform dispozițiilor judecătorului, și să nu mai existe grefieri care să efectueze numai tehnoredactarea hotărârilor judecătorești (asa-zișii grefieri dactilografii).

3.B. Soluții propuse

O primă soluție ar fi, formularea unei propuneri către președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție de reevaluare a situația posturilor de judecător, magistrați-asistenți și personal auxiliar de specialitate de la toate secțiile și compartimentele acestei instanțe. Președintele Înaltei Curți are ca atribuție, conform art. 10 alin. (3) lit. b) din Regulamentul de organizare și funcționare administrativă repartizarea judecătorilor, magistraților-asistenți și a altor categorii de personal la secții și la compartimentele din structura Înaltei Curți de Casație și Justiție. Cu siguranța că va face în prealabil o evaluare a activității fiecărei secții, ținând seama de volumul și specificul activității desfășurate în personalul secțiilor.

Majorarea schemelor de personal se va putea realiza tot prin formularea de propuneri fundamentate către președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție având în vedere că potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (2) din același regulament, acesta propune, împreună cu ministrul justiției, numărul maxim de posturi pentru Înalta Curte de Casație și Justiție, care se stabilește prin hotărâre a Guvernului. De asemenea, se prevede că președintele analizează anual, împreună cu președinții curților de apel și ministrul justiției, volumul de activitate al instanțelor și, în funcție de rezultatele analizei, ia măsuri pentru suplimentarea sau reducerea numărului de posturi, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii.

De asemenea, în cadrul Secției penale urmează să se facă o evaluare exactă a activității personalului auxiliar de specialitate și repartizare judicioasă a sarcinilor ce le revin potrivit Regulamentului și fișei postului.

4.A. Disfuncții generate de repartizarea neechilibrată a cauzelor

În repartizarea cauzelor spre soluționare judecătorilor există un dezechilibru atât ca număr de dosare, cât și ca stadii procesuale și complexitate.

Această situație are mai multe cauze.

- Una dintre ele și cea mai importantă este dată de inadecvarea ECRIS¹ la necesitatea de a repartiza echilibrat cauzele pe completele de judecată. Aceasta trebuie să aibă funcții care să permită adaptare la orice situație apărută la un moment dat (prea puține complete active în perioada de referință ori inexistența unui complet în respectiva perioadă), prin introducerea unor parametri de repartizare a cauzelor stabiliți;
- O altă cauză este generată de nerezolvarea corespunzătoare a problemei incompatibilităților privitoare la unul sau unii dintre judecătorii completului căruia i-a fost repartizată spre soluționare o cauză (problemă expusă la primul punct din această secțiune). În această situație un judecător care nu face parte în mod obișnuit din completul căruia i-a fost repartizată spre soluționare o cauză va trebui să participe la soluționarea cauzei respective, pe lângă cele care i-au fost repartizate spre soluționare în mod aleatoriu prin ECRIS.
- O cauză care a dus în anumite momente ”tranzitorii” (cu ocazia promovării la Înalta Curte de Casație și Justiție a unor judecători noi) la apariția unor astfel de situații a fost atunci când, președintele Secției penale, după consultarea judecătorilor acestei secții, a propus, iar Colegiul de conducere al Înaltei Curții a aprobat, ca anumite cauze să le fie repartizate acestora, prin hotărâre de Colegiu (Anexele 4 și 5). Or, în această situație nu se mai poate vorbi despre o repartizare aleatorie a cauzelor și în niciun caz despre repartizarea echilibrată a acestora.
- În fine, o altă cauză constată a fost instituirea unei practici la nivelul Secției penale și a Colegiului de conducere al Înaltei Curți de blocare de la repartizare a unor complete de judecată în situațiile în care au fost repartizate spre soluționare cauze de o anumită complexitate. Cauzele evocate sunt cele în care Înalta Curte a fost sesizată ca instanță de fond, prin rechizitoriu, fiind blocat completul judecătorului de cameră preliminară căruia îi fusese repartizată respectiva cauză.

4.B. Soluții propuse

În funcție de cauza care a generat aceste tipuri de disfuncții, se pot propune soluții specifice de înlăturare a acestora.

- Astfel, în primul rând ar trebui ca toate cauzele să fie repartizate aleatoriu, prin ECRIS, cu respectarea întocmai a parametrilor de repartizare stabiliți. Trebuie avut în vedere numărul punctelor de

---

¹ Electronic Court Register Informational System

- complexitate a cauzelor, care să fie cumulate pe fiecare complet, în funcție de stadiul procesual în care se află cauzele.
- Rezolvarea problemei incompatibilităților, prin modalitatea expusă la punctul I, ar rezolva și problema din această secțiune.
  - Renunțarea la practica blocării completelor, așa cum s-a procedat până acum, întrucât majoritatea cauzelor înregistrate în fond sau apel au o complexitate ridicată, iar în timp, dacă sunt respectați toți parametrii de repartizare stabiliți în ECRIS, complexitatea cumulată pe ședință se echilibrează. Limitarea aplicării dispozițiilor art. 19 alin. (4) din Regulamentul de funcționare a instanțelor judecătorești², doar la situațiile excepționale ce pot apărea.
  - Totodată, se impune renunțarea la repartizarea unor cauze colegilor promovați la Înalta Curte, prin hotărâre a Colegiului de conducere a acestei instanțe, la propunerea președintelui Secției penale. De asemenea, trebuie ca toți judecătorii să participe la activitatea de judecată din cadrul secției (au existat perioade – 3-4 luni în cursul anului 2018, în care un judecător nu a participat la nicio ședință de judecată – Anexa 5).

III. Propuneri pentru îmbunătățirea activității manageriale a Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție

1. Evaluarea posibilităților de eficientizare a activității instanței

Pentru eficientizarea activității unei organizații nici un proiect nu este realist fără o anticipare a șanselor de reușită. O analiză model SWOT (Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats) poate fi utilă deoarece cuprinde și sintetizează informații care permit descrierea unei perspective generale asupra factorilor interni și externi care pot influența viitorul organizației. Această metodă permite identificarea factorilor semnificativi, cu influență majoră, iar în final selecția direcțiilor de acțiune în vederea atenuării riscurilor și maximizării avantajelor, precum și a oportunităților.

Puncte tari (Strengths)

- nivelul ridicat de pregătire profesională al judecătorilor, al magistraților-asistenți și grefierilor;
- informatizarea instanței;

---

² La cererea motivată a completului de judecată investit cu soluționarea unui dosar care în mod constant necesită un timp de lucru ce acoperă durata normală a unei ședințe de judecată, colegiul de conducere al instanței poate să dispună, până la soluționarea cauzei respective, până la redactarea hotărârii pronunțate sau până la un alt moment al procesului, ca acelui complet să nu îi mai fie repartizate alte cauze sau să i se reducă încărcătura.

- introducerea rețelei de internet care permite o comunicare rapidă și eficientă;
- personal instruit IT;
- număr mare al grefierilor cu studii superioare juridice, mulți dintre aceștia fiind absolvenți ai Școlii Naționale de Grefieri;
- număr redus de cauze mai vechi de un an sau de șase luni;
- existența unor relații de lucru bune la nivelul colectivului secției, atmosferă de lucru bună.

Puncte slabe (Weaknesses)

- sediul necorespunzător;
- o cultură organizațională a activității de desfășurare a actului de justiție de calitate (prin creșterea eficienței și eficacității muncii) insuficient dezvoltată și consolidată;
- lipsa unui instrument de evaluare și de standardizare a activității instanței;
- deficitul de personal și neadaptarea schemelor la nevoile actuale ale instanței, cu consecința unui număr crescut de cauze/judecători, magistrați-asistenți și grefieri;
- volumul mare de activitate;
- practica judiciară neunitară;
- natura cauzelor soluționate de la Secția penală a Înaltei Curți;
- slaba colaborare cu celelalte structuri care conlucrează la finalitatea actului de justiție;
- distanța mare la care se află sediul Înaltei Curți de Casație și justiție față de marile orașe ale țării;
- schimbări manageriale frecvente ca urmare a duratei scurte a mandatelor, dar și terminarea mandatelor pentru funcțiile de conducere ale instanței la date diferite.

Oportunități (Opportunities)

- programe de formare continuă a judecătorilor, magistraților-asistenți și personalului auxiliar;
- programe de pregătire a purtătorului de cuvânt al instanței;
- posibilități de continuare/aprofundare a studiilor (juridice) universitare față de multitudinea facultăților de drept existente în cel mai mare centru universitar;
- perfecționarea - element de motivare a personalului;
- cooperare eficientă cu instanțele din subordinea Curții;
- posibilitatea intensificării cooperării cu instituțiile implicate în realizarea actului de justiție.

Amenințări (Threats)

- nivel scăzut de încredere în sistemul judiciar;
- instabilitate legislativă și excesul de reglementare;
- pierderi de personal calificat prin posibilitatea pensionării anticipate;
- creșterea continuă a volumului de activitate;
- sistem educațional național fără preocupări pentru dobândirea unei culturi juridice minime;
- lipsa instrumentelor necesare asigurării autorității judecătorului;
- implementarea noilor coduri;
- constatarea neconstituționalității mai multor dispoziții legale, în special ale Codului de procedură penală.

2. Definirea obiectivelor

În general, pentru a-și crește foarte mult eficiența profesională și pentru a-și atinge obiectivele stabilite, un bun manager trebuie să își dezvolte perspective pe termen lung, precum și o abordare strategică, să-i facă pe cei din jur să înțeleagă că este necesară utilizarea resurselor tuturor celor din echipă, în vederea obținerii rezultatului scontat și, dacă este nevoie, să își modifice percepția și modul de abordare a muncii.

A conduce activitatea Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție înseamnă a coordona activități profesionale complexe, desfășurate de judecători independenți care, în același timp, răspund în fața societății pentru calitatea actului de justiție.

Elaborarea unui plan managerial trebuie să tindă la o împărțire corectă a atribuțiilor, responsabilităților și competențelor, să fie fundamentat pe calitățile și profilul psihologic al personalului, pe volumul și specificul activităților. Este nevoie de un tip de management proactiv prin anticiparea schimbărilor din mediul organizației și previziunea activităților viitoare, managerul să dea dovadă de capacitate de adaptare flexibilă la schimbarea continuă.

Instanțele judecătorești și, la o scară mai mică, secțiile acestora fac parte din categoria largă a organizațiilor, reprezentând aranjamente sistematice de resurse umane, materiale, financiare, informaționale, având drept scop de realizare un obiectiv primar și un set structurat de obiective, fie pe termen scurt, fie pe termen mai îndelungat. Obiectivele trebuie să fie specifice activităților ce se desfășoară în instanțe, să fie clar și precis formulate, să poată fi urmărită posibilitatea de realizare a lor, să fie realiste și să prevadă un termen la care să fie realizate.

Principalele direcții de acțiune în activitatea managerială abordate prin prisma funcțiilor managementului care sunt **prevederea, organizarea, coordonarea, antrenarea și control-reglarea.**

Funcția de prevedere

Orice proces de management debutează cu o fază previzională în care se exercită funcția de prevedere, constând în ansamblul proceselor, prin intermediul cărora se determină obiectivele organizației și a componentelor acesteia. Rezultatele prevederii se concretizează în prognoze, planuri și programe, după orizontul de timp, gradul de detaliere și obligativitatea lor.

Obiectivul principal al instanței constă în înfăptuirea actului de justiție cu respectarea valorilor esențiale ale justiției, astfel încât să conducă la apărarea și garantarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanelor implicate în cauzele cu care acestea sunt sesizate.

Obiectivele generale ale instanței și ale Secției penale urmăresc organizarea eficientă a actului de justiție, prin direcțiile de acțiune specifice sistemului judiciar: *asigurarea calității și celerității actului de justiție, garantarea independenței efective a judecătorilor, asigurarea transparenței actului de justiție, sporirea eficienței și responsabilității sistemului judiciar, garantarea liberului acces la justiție.* Nu în cele din urmă trebuie menționat obiectivul creșterii credibilității justiției și care poate fi atins prin introducerea conceptului de calitate în activitatea judiciară, respectiv stabilirea și atingerea unui standard ridicat în munca depusă.

Funcția de organizare

Acesta constă în delimitarea proceselor de muncă fizică și intelectuală, a componentelor acestora (operații și timpi), gruparea lor pe posturi, compartimente și atribuirea lor personalului, corespunzător unor criterii economice, tehnice și sociale, în vederea realizării în cât mai bune condiții a obiectivelor stabilite prin prevedere.

Măsurile organizatorice sunt menite, în general, să valorifice resursele materiale și umane în scopul realizării obiectivelor cu caracter strategic sau cele de scurtă durată. Pentru realizarea lor este, în mod obiectiv, necesară organizarea și planificarea timpului și activităților. Termenul la care urmează a fi îndeplinită o activitate, un obiectiv, determină persoanele să își mobilizeze eforturile și capacitățile de care dispun, să caute și să descopere mijloacele necesare pentru a ordona acțiunile încât să ajungă la realizarea scopului.

În realizarea primelor două funcții amintite, în art. 31 alin. (1) și alin. (2) lit. a), b), c) și e) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a

Înaltei Curți de Casație și Justiție se prevede că fiecare secție a acestei instanțe este condusă de câte un președinte de secție care are, printre altele, următoarele atribuții: organizează, îndrumă și controlează activitatea secției în limitele prevăzute de lege și de regulament, ținând seama de dispozițiile președintelui și ale vicepreședinților Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și de hotărârile Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție; stabilesc atribuțiile personalului din cadrul secției, potrivit fișei fiecărui post și efectuează, potrivit nevoilor secției, redistribuirea personalului pe posturi și a atribuțiilor acestuia; asigură buna organizare și funcționare a sistemului informatizat de repartizare aleatorie a cauzelor pe complete de judecată în cadrul secției; aprobă programul de participare a magistraților-asistenți și a grefierilor de ședință la ședințele de judecată. Totodată, în dispozițiile art. 32 alin. (1) din același regulament, se prevede că președinții de secții ai Înaltei Curți stabilesc judecătorii care compun completele de judecată din cadrul secțiilor, transmite spre aprobare Colegiului de conducere compunerea completelor de judecată din cadrul secțiilor și programează ședințele acestora.

Funcția de coordonare

Coordonarea, ca funcție a managementului, constă în ansamblul proceselor prin care se armonizează deciziile și acțiunile personalului organizației și a subsistemelor componente, în cadrul obiectivelor stabilite prin prevedere și a sistemului organizatoric creat. Fundamentul coordonării îl constituie comunicarea, respectiv transmiterea și recepționarea unor informații.

Pentru aducerea la îndeplinire a obiectivelor stabilite prin planul de acțiune trebuie să existe un permanent schimb de informații între managerii judiciari. Sunt utile și căile de comunicații create pe linie descendentă directă cu personalul auxiliar. Schimbul reciproc de informații este cel care permite conturarea unei imagini de ansamblu a stării instanței de la un moment dat, precum și a detaliilor pentru fiecare segment de activitate. Pe baza informațiilor obținute se poate realiza coordonarea activității compartimentelor în direcția îndeplinirii unei acțiuni unitare la nivel de instanță.

Îmbrățișând un stil de management participativ, îmi propun a fi în continuare un bun comunicator. O activitate managerială eficientă în cadrul instanței judecătorești presupune ca în echipa de conducere să existe tot timpul un schimb de informații cu privire la activitatea desfășurată în cadrul instanței. În acest fel, structurând informațiile receptate, vor putea fi luate decizii corespunzătoare cu privire la organizarea instanței, motivare, stabilirea liniilor de dezvoltare profesională, controlul precum și reglarea vulnerabilităților existente. Comunicarea este esențială pentru utilizarea eficientă a diferitelor tactici de persuasiune, în managementul conflictelor – negocierea și rezolvarea diferitelor

neînțelegeri, în leadership prin inspirarea și ghidarea persoanelor de condus, precum și în realizarea schimbării.

În realizarea acestei funcții, între atribuțiile președintelui de secție, s-au prevăzut în art. 31 alin. (2) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție următoarele: a) rezolvă corespondența adresată secției; b) informează președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la activitatea secției în vedere cunoașterii acesteia și, când este cazul, pentru luarea măsurilor prevăzute de lege și de prezentul regulament; c) duce la îndeplinire orice măsură dispusă de Colegiul de conducere, precum și de președintele și vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit legii și prezentului regulament. Totodată, conform art. 33 alin. (1) din același regulament, președinții de secție convoacă judecătorii secției și supune dezbaterii acestora jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și alte probleme de interes general, în vederea luării măsurilor necesare pentru buna desfășurare a activității secției.

Funcția de antrenare

La baza antrenării stă motivarea, care constă în corelarea satisfacerii necesităților și intereselor personalului cu gradul de participare la realizarea obiectivelor. Acest proces este complex, vizând combinarea stimulentele materiale cu cele psihosociale, dar trebuie să fie și diferențiat, în funcție de caracteristicile persoanei sau ale grupului, și gradual, prin satisfacerea succesivă a necesităților personalului în legătură cu aportul său la realizarea obiectivelor. Rolul motivației nu este doar acela de a-i face pe oameni să muncească, ci de a-i face să muncească bine, de a-i determina să-și utilizeze integral resursele fizice și intelectuale.

Ținând seama de principiile generale oferite de știința managementului, dar și de atribuțiile funcției de președinte al Secției penale, intenționez să abordez funcția în discuție pe următoarele coordonate: a) buna cunoaștere a angajaților; b) stabilirea obiectivelor la nivelul instanței și implicarea personalului în atingerea acestora prin planuri clar definite la nivelul secțiilor, al compartimentelor; c) creșterea responsabilității individuale prin delegare de atribuții; acest stil managerial va fi adoptat în cazul angajaților cu o competență mărită și un grad ridicat de determinare; d) recunoașterea realizărilor în mod echitabil direct proporțional cu rolul fiecărei persoane în instanță. Pentru a fi motivat personalul nu are nevoie de aceeași răsplată, ci de răsplata „propriei contribuții”, aceasta putându-se realiza, în principal, prin procesul de evaluare, prin intermediul căruia calificativele să fie distribuite în funcție de performanță.

Funcția de control-reglare

Aceasta constă în ansamblul proceselor prin care performanțele organizației și componentelor acesteia sunt comparate cu obiectivele, în scopul depistării abaterilor, a cauzelor care le-au generat și a identificării soluțiilor pentru eliminarea acestora.

Controlul activității de management judiciar, conform dispozițiilor legale, urmărește verificarea și autoreglarea rezultatelor în comparație cu cerințele normative, intervenția eficientă pentru înlăturarea eventualelor disfuncții. Această activitate trebuie realizată continuu, ritmic, să fie preventivă, să preîntâmpine abateri negative, dar să fie și coercitivă, să urmărească luarea unor decizii care să elimine cauzele care generează abateri negative și să generalizeze cauzele care determină abateri pozitive.

Trebuie subliniat că managerii instanței nu pot influența activitatea de judecată desfășurată de magistrații instanței, relaționarea cu aceștia având loc doar pe linie administrativă. Raportat la completul de judecată, fiecare judecător este un manager. Acesta este cel care amână cauzele după criterii determinate, administrează probele în dosare, urmărește, coordonează și controlează activitatea magistratului-asistent și grefierului de ședință și aduce corecții atunci când constată deficiențe în activitatea acestuia. Cu toate acestea, în ansamblu, modul în care sunt realizate sarcinile de serviciu, controlul și acțiunile de remediere a deficiențelor constatate țin de activitatea managerului judiciar.

Exercitarea funcției în discuție se poate realiza și prin: a) solicitarea magistratului-asistent șef și a prim-grefierilor de a exercita controale vizând activitatea celorlalți magistraților-asistenți și grefieri, periodic, în raport de criterii obiective, comunicate în avans; pentru înlăturarea deficiențelor constatate se vor stabili măsuri de remediere și termene de realizare a acestora; aspectele sesizate vor fi evidențiate în cadrul notelor de constatare care vor fi aduse la cunoștința președintelui și vor fi folosite în activitatea de evaluare; b) președintele de secție, în colaborare cu vicepreședintele care are în coordonare activitatea Secției penale, vor urmări ca soluționarea cauzelor să se realizeze într-un termen rezonabil, iar împreună cu judecătorii implicați vor identifica soluții de remediere; după aceleași coordonate vor fi verificate și respectarea termenelor de redactare a hotărârilor judecătorești, potrivit normelor procedurale, înaintarea dosarelor în căile de atac (completelor de 5 judecători), circuitul actelor și dosarelor în interiorul și exteriorul instanței; soluționarea cererilor justițiabililor și conduita în raporturile cu aceștia.

2.A. Creșterea calității actului de justiție

Soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. Aceasta reprezintă prima dintre exigențele pentru respectarea dreptului la un proces echitabil, astfel cum prevăd dispozițiile art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 21 din

Constituția României, precum și art. 10 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. Totodată, în *Strategia de dezvoltare a sistemului judiciar*³, s-a prevăzut ca obiectiv strategic reducerea duratei procedurilor judiciare.

În calitate de președinte al Secției penale voi acționa prin toate pârghiile legale în vederea reducerii cazurilor de întârziere a soluționării dosarelor: monitorizare permanentă a cauzelor mai vechi; centralizarea cauzelor care duc la întârzierea în soluționarea dosarelor și identificarea unor direcții către acțiune de către magistratul-asistent șef și primii-grefieri ai secției; supravegherea atentă a grefierilor de ședință în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, constatarea promptă a eventualelor deficiențe și stabilirea măsurilor de remediere și termene de realizare a acestora; asigurarea unui volum de muncă echilibrat pentru judecători, magistrații-asistenți și pentru personalul auxiliar de specialitate. În realizarea acestui obiectiv, voi coordona, prin intermediul magistratului-asistent șef și al prim-grefierilor, activitatea de identificare și diseminare a celor mai bune practici în vederea reducerii amânării cauzelor, și face demersuri pentru realizarea și implementarea unor proceduri operaționale standardizate. De asemenea, voi monitoriza și voi lua măsuri pentru redactarea hotărârilor judecătorești în termenele prevăzute de Codul de procedură penală.

Realizarea acestui obiectiv este condiționată într-o bună măsură de asigurarea participării echilibrate la ședințele de judecată, dar și a îndeplinirii altor atribuții, corespunzător specificului activității fiecărei categorii de personal. Așa cum am arătat în secțiunea privitoare la disfuncții, prin adoptarea soluțiilor propuse, se va putea realiza o participare echilibrată în ședințele de judecată.

Astfel, prin eliminarea cauzelor apariției stării de incompatibilitate, reglementată în dispozițiile art. 64 alin. (4) Cod procedură penală, judecătorii vor participa doar la ședințele în care au fost programați și, doar în mod excepțional (incompatibilitatea generată de alte situații sau lipsa judecătorului titular din motive obiective), să participe în alte ședințe de judecată.

De asemenea, prin crearea unor echipe de câte patru judecători pe fiecare zi a săptămânii, în care al patrulea judecător este și judecătorul de permanență al acelui complet, se vor evita situațiile ca judecători care aparțin altor echipe să participe la ședințele de judecată din alte zile decât cele în care au fost programați.

Totodată, în capitolul *Disfuncții și Soluții* am arătat că este necesar ca repartizarea cauzelor să se facă aleatoriu, iar pentru ca aceasta să fie și echilibrată pe complete, este necesar să se realizeze având în vedere și punctele

---

³ Aprobata prin H.G. nr. 1155 din 23 decembrie 2014, publicată în M. Of. nr. 19 din 12 ianuarie 2015

de complexitate ale cauzelor. Astfel că, în primul rând voi efectua verificări privitoare la parametrii după care are loc repartizarea cauzelor în aplicația ECRIS, pentru a observa dacă aceste puncte de complexitate sunt avute în vedere la repartizarea cauzelor. Apoi, trebuie văzut dacă sunt introduse corect toate datele în aplicația ECRIS, din momentul înregistrării cauzelor pe rolul secției, iar în cazul în care se constată că nu se procedează corespunzător se vor lua măsuri pentru remedierea acestei probleme.

Având în vedere că judecătorii Secției penale asigură și compunerea completelor de 5 judecători în materie penală (10 judecători titulari și 10 supleanți, din totalul de 30, plus președintele de secție și vicepreședintele care coordonează activitatea Secției penale), este imperios necesar să fie majorată schema de personal privitoare la judecători la 40 de judecători, așa cum am arătat mai sus. Procedând astfel, ritmicitatea participării la ședințele de judecată în cadrul Secției penale va fi mai redusă, împrejurare care va permite pregătirea ședințelor completelor de 5 judecători fără dificultăți. Totodată, judecătorii care au fost trași la sorți să compună completele de 5 judecători, conform art. 32 din Legea nr. 304/2004, modificată prin Legea nr. 207/2018, vor putea fi degrevați de participare în anumite ședințe de judecată din cadrul secției pentru perioada cât participă la ședințele completului de 5 judecători. De asemenea, având în vedere aceleași dispoziții ale Legii nr. 304/2004, modificată prin Legea nr. 207/2018⁴, consider că președintele Secției penale și vicepreședintele, în măsura în care nu participă la ședințele completelor de 5 judecători, trebuie să participe la ședințele de judecată planificate în cadrul secției, avându-se în vedere și posibilitate degrevării de anumite activități (ex. participarea doar la soluționarea unor cauză în căi de atac: apel, contestații, recursuri, recursuri în casație).

În susținerea aceleiași idei, având în vedere numărul considerabil al cauzelor ce au ca obiect sesizare pentru pronunțarea unor hotărâri prealabile pentru lămurirea unor chestiuni de drept, se impune repartizarea echitabilă a judecătorilor care compun aceste complete de 9 judecători, precum și a însărcinării de a elabora raportul în cauzele în care participă. Se impune, adoptare aceluiași măsuri și privitor la judecătorii care compun completele ce soluționează recursurile în interesul legii.

În ceea ce privește calitatea realizării lucrărilor, în special calitatea redactării hotărârilor, nu sunt constatate curențe. Dimpotrivă, acest indicator de calitate se află la un nivel ridicat, nivel care trebuie să fie păstrat.

---

⁴ care prevăd că președintele Secției penale și vicepreședintele specializat în materie penală vor face parte din completele penale de 5 judecători numai în măsura în care au fost trași la sorți

Pregătirea profesională continuă este esențială pentru atingerea obiectivului de asigurare a îndeplinirii unui act de justiție de calitate. Reprezintă totodată o garanție pentru îndeplinirea obiectivă, imparțială și competentă a atribuțiilor judecătorilor. Această activitate implică continuarea formării profesionale a judecătorilor, inclusiv specializarea acestora, a magistraților-asistenți și a personalului auxiliar al instanței cu privire la interpretarea și aplicarea noilor coduri, cu privire la jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene. De asemenea, se impune formarea în domeniile managementului judiciar și managementului de caz. De altfel, Consiliul Consultativ la Judecătorilor Europeni (CCJE) recomandă⁵, printre altele, ca programele de formare să nu se limitează doar la aspectul tehnic al domeniilor juridice, ci să includă și formarea în domeniul deontologiei și introducerea în alte domenii relevante pentru activitatea judiciară, cum ar fi managementul cauzelor și administrarea instanțelor, tehnologia informațiilor, limbi străine, științe sociale și soluționarea alternativă a disputelor.

Pregătirea profesională continuă se va realiza prin intermediul Institutului Național al Magistraturii, pentru judecători și magistrații-asistenți, și prin Școala Națională de Grefieri, pentru personalul auxiliar conform programelor de pregătire aprobate anual. La alcătuirea acestor programe vom formula propuneri cu teme de actualitate și interes, în urma consultării cu personalul instanței. De asemenea, voi transmite acestora invitațiile primite din partea altor instituții la diverse manifestări științifice (conferințe, dezbateri, mese rotunde etc.) pe teme de interes pentru aceștia.

2.B. Independență. Imparțialitate. Integritate

Independența și imparțialitatea reprezintă valori cheie ale progresului în instanță. În atare condiții, implicarea managerială devine necesară pentru consolidarea acestui sentiment, în raport cu scopul pentru care această valoare este recunoscută și garantată legal, prin sporirea responsabilității organizaționale a judecătorilor. De asemenea, va fi dezvoltată o politică de promovare a comportamentului etic al judecătorilor în ședința de judecată, de tratament egal care trebuie să fie aplicat părților (analiza comportamentului în discuție putându-se realiza în situația în care au apărut sesizări sau în urma realizării unor sondaje de evaluare a satisfacției participanților la procedura judiciară cu privire la aceste aspecte; evaluarea soluțiilor privind cererile de recuzare admise, urmând a se analiza aspectele care au dus la acestea).

---

⁵ Avizul nr. 4 (2003) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri privind formarea inițială și continuă specifice judecătorilor la nivel național și european

În *Strategia Națională Anticorupție pe Perioada 2016 – 2020*⁶ sunt definite valori, ca integritatea și prioritatea interesului public. În definirea acestor concepte, se statuează că reprezentanții instituțiilor și autorităților publice au obligația de a declara orice interese personale care pot veni în contradicție cu exercitarea obiectivă a atribuțiilor de serviciu. Totodată, aceștia sunt obligați să ia toate măsurile necesare pentru evitarea situațiilor de conflict de interese și incompatibilități. De asemenea, se arată că aceștia au datoria de a considera interesul public mai presus de orice alt interes în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu. Ei nu trebuie să se folosească de funcția publică pentru obținerea de beneficii necuvenite patrimoniale sau nepatrimoniale, pentru ei, familiile lor sau persoanele apropiate.

2.C. Transparență. Credibilitate. Accesibilitate

În vederea asigurării accesului la justiție al unei persoane, este important ca instanțele să asigure nu numai garanții formale pentru interesele personale, ci să ofere posibilitatea reală de a fi realizate drepturile deduse judecătii. În acest scop, pe lângă aspectele ce țin de garantarea unei proceduri cât mai accelerate consider esențial să fie promovate următoarele: acordarea de consiliere adecvată părților încă de la intrarea în sediul instanței cu privire la amplasamentul compartimentelor auxiliare, programul de desfășurare a activității acestora cu publicul precum și atribuțiile fiecăruia dintre acestea; întrucât procedura judiciară reprezintă și o interacțiune între justițiabili și personalul instanței, vor fi făcute cunoscute publicului prin afișare normele de conduită atât în sala de judecată cât și în cadrul celorlalte compartimente ale instanței; de asemenea, în cadrul discuțiilor cu judecătorii, magistrații-asistenți și grefierii se va insista pe îmbunătățirea abilităților de bun comunicator, în special prin paralimbaj și comunicare non-verbală; publicarea jurisprudenței relevante pe site-ul instanței; în vederea implicării publicului în modul de organizare și funcționare a instanței se va iniția procedura anuală de sondare a nivelului de satisfacție a acestuia în vederea identificării eventualelor disfuncții; de asemenea, pe website-ul instanței se va putea realiza un formular de feedback, util pentru a stabili un dialog cu societatea.

Întărirea integrității sistemului judiciar presupune luarea unor măsuri referitoare la creșterea transparenței în sistemului judiciar, precum și la îmbunătățirea accesului justițiabilului la instanță și la informațiile despre organizarea și funcționarea acesteia. În acest sens, voi lua măsurile care se impun pentru comunicarea tuturor informațiilor referitoare la programul de lucru al Secției penale (Registratură, Arhivă, ședințele de judecată) și al procedurilor desfășurate în cadrul acesteia.

---

⁶ adoptată prin H.G. nr. 583 din 10 august 2016, publicată în M.Of. nr. 644 din 23 august 2016

Accesibilitatea actului de justiție presupune și posibilitatea persoanelor interesate de a obține informații despre activitate desfășurată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin orice mijloace de comunicare la distanță, furnizare acestora online pe website, inclusiv prin folosirea unor platforme de socializare. Aceasta se impune cu atât mai mult având în vedere faptul că sediul instanței se află în București, la o mare distanță de multe orașe importante ale țării și, având în vedere competențele speciale pe care la are Înalta Curte, unele cauze se judecă numai la această instanță, ceea ce ar putea crea dificultăți în exercitarea drepturilor participanților la judecată, în special privitor la dreptul la apărare. De aceea, consider imperios necesar să se efectueze demersurile pentru dezvoltarea *sistemului de management electronic al documentelor* la nivelul instanței, respectiv arhivarea electronică a dosarelor și reducerea ori eliminarea dosarelor pe hârtie. Prin atingerea acestui obiectiv s-ar elimina multe dintre problemele create de manipularea și depozitarea dosarelor pe hârtie, dar, mai ales, acestea ar putea fi consultate online de către părți sau apărătorii acestora.

Astfel, *pe termen scurt*, propun adoptarea unor reguli de transmitere a dosarului de la parchete către această instanță în format electronic atunci când Înalta Curte de Casație și Justiție este sesizată ca instanță de fond. Totodată, toate documentele depuse în instanță vor fi scanate la momentul înregistrării lor, dacă nu sunt deja transmise instanței în format electronic. Apoi, toate documentele generate electronic în procedurile din fața instanței (citații, încheieri de ședință, declarații de persoane, rapoarte de expertiză) vor fi comunicate la cerere părților sau avocaților acestora de către grefierul de ședință sub coordonare magistratului-asistent.

Comunicarea este esențială și în raporturile cu mass-media. Astfel, fiind conștient de importanța activității Biroului de informare și relații publice, voi colabora cu conducătorul acestui compartiment al instanței pentru ca instituțiile mass-media să obțină informațiile solicitate în condițiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public și a Ghidului privind relația dintre sistemul judiciar din România și mass-media⁷.

În activitatea de conducere se dovedesc a fi extrem de utile cunoștințele de management al schimbării, pentru a identifica factorii ce o influențează, pentru a recunoaște nevoia de schimbare, pentru a face o analiză diagnostic și a stabili care sunt alternativele schimbării, pentru a recunoaște condițiile limită și a selecta metoda potrivită în vederea învingerii rezistenței la schimbare, pentru implementarea programelor având acest scop. Schimbarea începe cu managerul, iar acesta creează și comunică o viziune comună și are obligația de a manifesta un angajament serios față de transformare. Așadar, vreau să subliniez,

---

⁷ aprobat prin Hotărârea Plenumului Consiliului al Magistraturii nr. 482 din 1 iunie 2012, cu modificările ulterioare

importanța pentru un manager de a da dovadă de capacitate de adaptare flexibilă la schimbarea continuă. Aceasta cu atât mai mult, în condițiile actuale, în care se desfășoară activitatea în justiție, respectiv în baza unor coduri relativ noi, și în condițiile în care dispoziții ale normelor de drept penal substanțial sau procesual, ori chiar de organizare judiciară sunt modificate prin adoptarea unor acte normative sau sunt declarate ca fiind neconstituționale de Curtea Constituțională.

Publicarea hotărârilor judecătorești relevante, deși ar putea fi tratat la capitolul *transparență*, acesta reprezintă un obiectiv specific (E.2.c) în cadrul obiectivului strategic *Unificarea practicii judiciare*, conform *Strategiei de dezvoltare a sistemului judiciar*, ce va fi dezvoltat în secțiunea următoare.

2.D. Unificarea practicii judiciare

Unul dintre importantele roluri ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat chiar în Constituția României [art. 126 alin. (3)], este acela de a asigura interpretarea și aplicare unitară a legii. De altfel, unificarea practicii judiciare reprezintă unul dintre obiectivele strategice consacrate în *Strategia de dezvoltare a sistemului judiciar 2015 – 2020* (E.2.).

În îndeplinirea acestui rol, instanța supremă are la îndemână, în principal, două mecanisme care și-au dovedit eficacitatea. Este vorba despre procedura judecării *recursului în interesul legii*, reglementată în dispozițiile art. 471-474¹ Cod procedură penală (mecanism existent și în Codul de procedură penală din 1968), și cea a pronunțării unor *hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept*, reglementată în dispozițiile art. 475-477 Cod procedură penală (instituție nouă în sistemul nostru de drept).

În ceea ce privește unificare practicii judiciare prin intermediul *recursului în interesul legii*, trebuie menționat faptul că președinții secțiilor Înaltei Curți de Casație și Justiție participă la toate ședințele în care se soluționează acestea, indiferent de materia a cărei îi aparține norma de drept care a generat practica neunitară. Aceste dispoziții procedurale sunt menite a se asigura că se păstrează o unitate în ceea ce privește soluționarea recursurilor în interesul legii cu privire la unele instituții de drept care sunt reglementate sau care au incidență și în alte materii decât cele în care a fost sesizată instanța supremă. Astfel, ca președinte de secție voi promova analizarea pe fond problemelor de practică neunitară atunci când se constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de lege.

În anul 2017 au fost înregistrate **31 sesizări cu recurs în interesul legii**, fiind pronunțate **28 decizii** în interesul legii (8 sesizări înregistrate în 2016 și 20 sesizări înregistrate în 2017), din care, 19 au fost pronunțate în materie civilă și

9 în materie penală. Din totalul cauzelor, 25 recursuri în interesul legii au fost admise și 3 respinse. Din totalul celor 31 de cauze înregistrate, ponderea sesizărilor cu recurs în interesul legii în funcție de autorul lor a fost următoarea: 1 sesizare promovată de Colegiul de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție; 5 sesizări promovate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție; 1 sesizare promovată de Avocatul Poporului; 24 sesizări promovate de colegiile de conducere al curților de apel.

În anul 2018, până în luna octombrie, se constată o ușoară creștere a numărului acestora, fiind înregistrate 34 de cauze pe rolul completelor pentru soluționarea recursurilor în interesul legii (20 de anul trecut și 14 înregistrate în cursul anului).

Al doilea mecanism reglementat în Codul de procedură penală este acela al pronunțării unor *hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept*, instituția care, deși nouă, a fost foarte des uzitată de instanțele judecătorești. Astfel, se constată, cel puțin în materie penală (având în vedere că instituțiile noilor coduri în materie penală s-au aplicat încă din prima zi a intrării în vigoare) că încă din anul 2014 au existat foarte multe astfel de sesizări a Înaltei Curți, numărul anual al acestora rămânând însă aproximativ același (**31 în anul 2014, 35 în anul 2015, 25 în anul 2016 și 29 în anul 2017**).

Președintele Secției penale prezidează ședințele în care se soluționează aceste sesizări și ia măsuri pentru desemnarea prin tragere la sorți a judecătorilor care alcătuiesc completul de judecată, precum și a judecătorului care urmează să întocmească raportul [art. 476 alin. (6) și (7) Cod procedură penală și art. 27⁴ din Regulamentul de organizare și funcționare administrativă].

La desemnarea judecătorilor care participă în aceste complete, ca de altfel și la cele care soluționează recursurile în interesul legii, voi avea în vedere să se păstreze un echilibru între toți judecătorii, ținând seama și de celelalte activități în care sunt implicați aceștia.

Un alt mecanism pentru unificare practicii este cel prevăzut de art. 33 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Astfel, potrivit acestor dispoziții, președinții de secții convoacă judecătorii secției și supun dezbaterii acestora jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție. În acest sens, președintele Secției penale convoacă periodic (lunar) judecători pentru a hotărî, pe baza materialului întocmit de Serviciul legislație, studii, documentare și informatică juridică, hotărârile ce urmează să fie publicate atât pe website-ul Înaltei Curți, cât și în Buletinele de casație, în colaborare cu vicepreședintele instanței care coordonează activitatea Secției penale. Bineînțeles că vor fi publicate în această formă hotărârile

instanței supreme care reprezintă practica judiciară acceptată de toți judecătorii secției sau cel puțin de majoritatea acestora. Pentru ca aceasta să reprezinte practica Înaltei Curți, consider că dispozițiile art. 33 alin. (3) din Regulamentul acestei instanțe, care prevăd că hotărârile în aceste ședințe se iau cu majoritatea judecătorilor prezenți, inclusiv a președintelui, trebuie modificate în sensul introducerii unui cvorum obligatoriu (2/3 sau 3/4). Sigur ca prin publicarea acestor hotărâri (în rezumat), nu se impune respectare obligatorie de către instanțe, însă reprezintă repere pe care ar trebuie să le aibă în vedere în materia în care sunt pronunțate.

Totodată, ca președinte de secție, conform art. 33 alin. (4) din același regulament, voi stabili, prin rotație (anual) grupuri de lucru formate din 2-3 judecători și magistrați-asistenți ai secției pentru identificarea problemelor de drept care generează practică neunitară și propunerea de soluții în scopul rezolvării acestora, inclusiv propunerea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție de către colegiul de conducere al acesteia cu cereri de recurs în interesul legii, în vederea unificării practicii pe diverse probleme de drept.

De asemenea, președintele Secției penale participă la întâlnirile președinților secțiilor penale ale curților de apel, conform Hotărârii Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 148 din 19 martie 2015. În urma dezbaterilor ce au loc cu ocazia acestor întâlniri se întocmește o minută care se publică pe website-ul Institutului Național al Magistraturii.

IV. Compatibilitatea planului managerial cu cel al Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție

Analizând comparativ obiectivele propuse în prezentul plan managerial, cu al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție⁸, având în vedere și atribuțiile ce intră în sfera de competență a celor două funcții, constat că există multe puncte de convergență. ●

Astfel, unul dintre obiectivele stabilite de către președintele Înaltei Curți este alocarea unui sediu corespunzător pentru buna desfășurare a activității, considerând că actualul sediu este cu totul necorespunzător, problemă care constituie o prioritate a mandatului domniei sale. Așa cum am arătat și eu, se afirmă că personalul care activează în cadrul instanței supreme se confruntă în fiecare zi cu lipsa spațiului, a birourilor insuficiente ca număr și cu lipsa sălilor de judecată.

---

⁸ http://old.csm1909.ro/csm/linkuri/22_08_2016__82596_ro.pdf

Un alt obiectiv stabilit constă în adoptarea măsurilor administrative în vederea bunei funcționări a activității de judecată la nivelul secțiilor instanței supreme. Ca măsură pentru atingerea acestui obiectiv se propune o reorganizare a structurii administrative a Înaltei Curți, avându-se în vedere și volumul de muncă individual, prin raportare la numărul dosarelor nou intrate anual, complexitatea acestora și specificul fiecărei materii în ceea ce privește normele de procedură. Așadar, se impune o evaluare a nevoilor de personal pentru fiecare secție în funcție de criteriile enunțate în proiect, între acestea fiind și complexitatea cauzelor (dată de punctele de complexitate) și specificul procedurilor, în materie penală fiind cunoscut că cea mai mare parte a probatoriului administrat constă în audierea persoanelor, împrejurarea ce conduce la o creștere a duratei ședințelor de judecată și a perioadei de soluționare a cauzelor (uneori depășind un an).

De asemenea, există obiective legate de rolul instanței supreme de interpretare și aplicare unitară a legii, care susțin măsurile propuse de mine în realizarea obiectivului de unificare a practicii judiciare. Acestea vizează în principal adoptarea măsurilor administrative în vederea bunei funcționări a activității completelor competente să soluționeze recursurile în interesul legii și sesizări privind chestiuni prealabile; continuarea soluționării în termen a recursurilor în interesul legii și a sesizărilor prealabile, a motivării și publicării deciziilor în termenele stabilite de lege; participarea la ședințele secțiilor de analiză a jurisprudenței.